

ВОНА ЇДЕ НА БАТЬКІВЩИНУ ЗА НАТХНЕННЯМ

◆ ТВОРЧИСТЬ ЗЕМЛЯКІВ

Скільки талантів зростила поліська земля! Щоразу, зустрічаючись з творчою особистістю, переконуюсь, що дійсно наш край багатий людьми духовними, мудрими, ніби саме життя. Алла Адамівна Артеменко, уродженка с.Річиця, з когорта тих, хто спинить свій погляд на небі, зайнятому багрянцем, кого залоскоче запах колосистого поля, або хто заслухається у нічній тиші грай-

ливим співом солов'я. Ось уже 15 років поспіль вона, як підприємець, виготовляє і продає вишукані, оригінальні вироби, бо добре володіє технікою вишивки древніх майстрів, гобелена, алмазної вишивки, стрічкової вишивки, вишивки бісером. На далекій Харківщині, у Лозовій, у неї - магазин вишивки, все для рукоділля, майстерня. По всій Україні і в багатьох країнах зарубіжжя є замовники її робіт. Вона бере участь у професійних виставках. А тут, на Поліссі, - її душа, сюди вона їде за натхненням для своєї творчості.

Ще п'ятирічним дівчам мати навчила її вишивати хрестиком, щоб було дитині заняття. Бо сама працювала на фермі дояркою і часу за роботою та домашніми клопатами зовсім не мала. Сім'я виїхала на Харківщину. Але мальовниче Полісся настільки міцно закарбувалося в ди-

тячій уяві, що дівчина його не забувала, а, з роками, просто прикипіла душею до цього краю. Так склалося в її житті, що, будучи вже дорослою, їй довелося пережити пожежу й залишитися без будь-якого майна та даху над головою, із малолітнім синочком на руках. І знову порятував, додав їй сил і повернув до життя рідний поліський край. Алла повернулася в Річицю, її прихистила там рідна тітка. Це був початок 90-х років. Вона закінчила курси й працювала лаборантом-дозиметристом. А у вишивці знаходила душевний спокій, відряду і відпочинок. Анастасія Михайлівна Палій навчила її вишивати гладдю. Художній хист до малювання Алла мала з дитинства. Тоді й відпустила вона свою творчу душу на волю, ніби в політ. Повернувшись назад, на Харківщину, Алла Адамівна всерйоз взялася за вишивку, щоб заробляти цим на прожиття. Часто їздила за кордон, відвідувала музеї, почала вишивати копії відомих картин. Музей Віллерських гобеленів у Німеччині справив на неї таке враження, що вона, в техніці гобелена, спробувала вишивати ікони. І в неї вийшло. Це - особлива робота. І ось вже другий десяток літ вона живе в іншому світі - у світі творчості. Серйозні роботи - серйозні клієнти. «Я ділюся своїм досвідом з іншими, - каже Алла Адамівна. - І сама в

когось чомусь вчуся. Так хочу, щоб ту красу, яку створюю своїми руками, бачили якомога більше людей, щоб вона радувала їхні серця. Тому із задоволенням беру участь у різних творчих виставках. А за натхненням їду на Полісся. Вже навіть під'їжджаючи до Сарн, у мене починається в душі якась ейфорія - я на батьківщині. Як це багато значить для людини!»

Тамара АЛЕКСІЮК

